

۸
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب: **حکایت الصائفة**
نویسنده: **میرزا...**
تألیف: **...**
موضوع: **...**
محل: **...**
تاریخ: **...**
ملاحظات: **...**

خطی اهدائی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۷۸۶

۷۸۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: صلی الصالحین

مؤلف:

جلد: (۷۸۹) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمدصادق طاهری به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۴۵۹

شماره قفسه: ۱۳۹۱

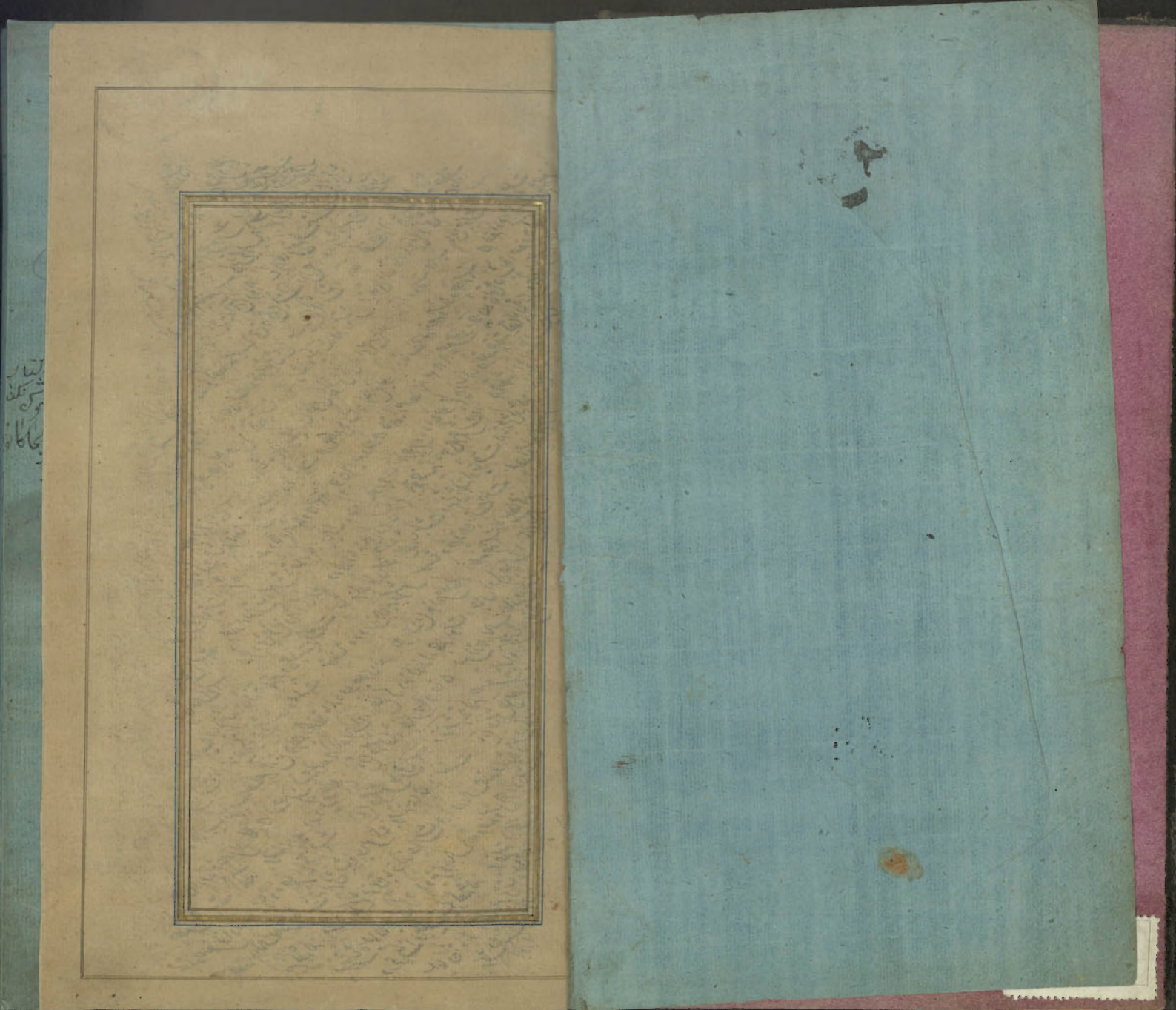

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۷۸۶

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

در ترقی احوال و رفاه و کمال و فخر و شرف و جلال
و عزت و کرامت و جاه و جاه و جاه و جاه

۶ در این کتاب شرح کرده است و در این شرح نیز از نام
از مشق و کمال آید و نیز از

مهر که این دعا در پشت پندار
خود بنویسد هر چه خواهد خواست
الحکم دایر السلام بجا آید
بمعمول آید

47

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد و تنای پید کریم را از دله در کستان عالم امکان اردوختن صحاب امتنا
 بیایم فنی بهی جدا دل رخت و جود به حال دیو چاروان ساخت و کار بهی اوان طهارت
 و انوار کافای ازین برداشت و رفیق طاعت و عقیقه محبت سید انبیا و رسل و اولاد
 طاهرین و اولاد انصار و انبیکستان را بر نیت پسر و پدر این خب النعم به نام
 کبریا و شام حال هر جاندار و پیاز انعم نسیم انیل اسم معطر کوفه اذنان ابرقت
 جوارق و دانه برده و غنچه و تار و تار بکوش و کوش و دانه در بر دله و ساینده و چشم و
 یون بقران هر دو جان و مشتقران فشا امکان دانه در یون هر دو دل و سر و دل و
 تار و کافای و منی و هر دو دانه در دانه عالم بلند و پستی ازبان و دلبان شیفه و مهر
 لطف ایشان کشت علم افضل الصلوة و اعلی السلام و اعلی النها و اعلی النور و اعلی اللیل
 بالسلام **انقاد** حیات کوی انجمن و اقل الله افضل به من ابن عبد الارزاق علیه الله
 من التوابین و المتطهرین و عجلهم من عبان الضالمین که این مجموعه ایت من سیم بحال
 و دیوان فغان تل ادب و اعمال و محاسن اخلاق و افعال که خوشتر از در اکثر اوقات و احوال
 آن باید خواند و از مواظبت آن بسیار بیرون رفتن الله و منی غنچه شریف و دانه از هر من

کتابخانه

زياره مي بخاشد و استباضا انا و ان كتب اخبار نو كه عند انشاء الله تعالى انفضالان
 مردم نمائند و بعد ان شاء الله و اصول و احاديث و ان كتب آداب و آثار اصيليت لها صلوات الله
 عليهم اجمعين صلوات باقيات الوجود القوي اعجاب ميشود و بوجه آنكه معرفت بسيار قوي اند
 به معرفت حق و كلام نورا اعتبار در اكثر موانع تفرج بقط حديث و روايت تا غيرة اكله
 بترجمه آن ميشود و با مطالب انشاء الله و بعمق و دوازده باب و خاتمه بيان ميشود
 و فضيل ان به نوجوه است **مقدمه** در ذكر و اخبار و كتاب و اسرار عبيد بر سبيل اجازت
 و غيت بطاعت و فضائل اعمال و غيره كه است معاني و ذوايل فعال كرد **باب اول** در فضائل
 عقل و علم و مقام اخلاق و صفات و ذرات انما معي معاني و ذوايل و ذنوب و مستينات و انجيز
 انشاء الله و بعد از فصل بيان ميشود **فصل اول** در فضائل عقل و علم **فصل اول** در صفات و ذنوب
فصل دوم در مقام اخلاق و صفات **فصل اول** در فضائل عقل و علم و در صله نعم **فصل ششم** در
 جوار **فصل ششم** در رافت و محبت و ذرات و موهبات **فصل ششم** مراد از صفات و موهبات
فصل اول در سكوت و كلام **فصل اول** در اكثر و موهبات و نعم **فصل اول** در موهبات و نعم
 حاجت ان شاء **فصل اول** در ذرات و معاني بر سبيل اجازت **فصل اول** در ذرات و معاني
 بر سبيل تفصيل **فصل اول** در ذرات و معاني مستينات **فصل اول** در ذرات و معاني مستينات
 و احسان خاصي و فهمي بر سبيل و ذرات و احسان باطني و ذرات و معاني مستينات انشاء الله و بعد
 بيان ميشود **فصل اول** در فضيلت لطافت **فصل اول** در آداب حامي و نفع و آنچه در اين كتاب
 آمده **فصل اول** در فضيلت شارب كره و نفع و آنچه در آداب آن **فصل اول** در فضائل و ذرات
 و آنچه متعلق است به آن آداب **فصل اول** در آداب موهبت شده كه در آداب آن **فصل اول**
 در فضائل سروده كشيده و آنچه كه نفع و آداب آن **فصل اول** در بيان فضائل و حاجت و آداب
فصل اول در فضائل اسواك كردن و آداب آن **فصل اول** در فضائل وضو و غسل و آداب آن
فصل اول در فضائل بروجي و آداب استعمال آن **فصل اول** در فضائل ناهان و مستطافان و كذا

و احکام متعلق باین **فصل ۱** در ادب قبول طفل و نام گذاراش و عقیده و فتنه کردن **فصل ۲**
 در فضا نل اول و ترتیب ایشان **فصل ۳** در حقوق زوجین بیکدیگر **فصل ۴** در بیعتی نواد
 مناصب از ادب **فصل ۵** در ادب سفر و احکام متعلق بک و این مجموع انشاء الله در سه **فصل**
 میشود **فصل ۱** در بیعتی مضافات سفر **فصل ۲** در اختیار ساعات برای سفر **فصل ۳** در تحصیل
 رفیق و فتنه اسباب و بیعتی مناسبات این باب **فصل ۴** در افتتاح بیعت و صدق **فصل ۵** در دفع و
 مفارقت **فصل ۶** در ادب سوار شدن و راه رفتن **فصل ۷** در ادب متعلق بترک **فصل ۸** در ادب
 دریا **فصل ۹** در احکام اخلاق و ادب و تفاوت در سفر **فصل ۱۰** در مجموع از سفر **باب ۲** در
 در فضا تلح و غیر ذیارت و معصوم از بی انشاء الله در ده **فصل** بیای شود **فصل ۱**
 در فضا تلح و غیر **فصل ۲** در ذیارت حضرت یسوع علیه و اله **فصل ۳** در ذیارت سائر اهل بیت
 صلوات الله علیهم اجمعین بر سبیل احوال **فصل ۴** در ذیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
فصل ۵ در ذیارت امام جعفر ع السلام **فصل ۶** در ذیارت امام رضا علیه السلام **فصل ۷**
 در ادب و کیفیت زیارت اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم **فصل ۸** در بیعت و شرکت و
 حضور و زیارت **فصل ۹** در فضا نل احوال مقدسه که در آن هر دو واقع است **فصل ۱۰** در فضا نل
 و ذیارت طیار و صلی و مؤمنان **باب ۳** در ادب احکام متعلق باوقات و زیارت قیوم و غیره
 بعد از وفات و این مجموع در ده **فصل** انشاء الله بیان میشود **فصل ۱** در رویت و مصیقه
فصل ۲ در ادب حالت اعتقاد و فضا نل بعضی اوقات و احوال که وقت و مکان اتفاق افتد
فصل ۳ در تخفیف رویت **فصل ۴** در شنیدن خبر وفات و بیک خانه و تشییع جنازه و بیعت
فصل ۵ در وفات رویت **فصل ۶** در مکان قبر و ادب آن **فصل ۷** در زیارت و ادب معصیه و عزای
فصل ۸ در زیارت و ادب تقیه و اگر چه بیعت و بعد از برای وقت طاعت که باوقع باشد
فصل ۹ در زیارت قیوم **فصل ۱۰** در مواظبت و تضامین و قواعد متفرقه **فصل ۱۱** در فضا نل احادیث و
 اخبار و کلمات و سراسر این سبیل احوال که باعث رفعت و طاعت و فضا نل احوال و مؤمنان

معاون

معاون و فضا نل احوال که در با آنکه احادیث اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
 و معتقد است که خدای عزوجل ایمان را بر بعضی ایشان قسمت فرمود و بعضی را بر بعضی
 فرموده مثلاً بر علی واجب گردانیده یقین کردن و اعتقاد نمودن باینکه خدا بی‌شک است
 از آنکه او را شریک و نظیر و شبه و غیر نباشد یا احادیث بر او ملک سلطنت او و دخل و تصرف
 و تبری و نفی و تفریق و اینها را در او و مقدس از آنست که عیب و عار و نقص و کمالات
 بجا بجلال او که بر توان خود و غنی تر از آنکه اعتقاد و احتیاج معافیت اعیان بر او
 و بیرون آنکه در دفع تر از آنکه حکم و وفات و مصلحت و انتقال و تغییر احوال و توبه و عاری
 کبریا و او شود و قوتی را از آنکه ظلم و زور و فقر و تنگدستی او از او و قوی و قهار
 و اعتقاد و توبه باینکه حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و اله خاتم النبیین و سید المرسلین
 و بهترین و آخرین است و صریح گفته از انزال و عوام و ملایح و عوام همه را از
 جانب خدای تعالی گفته همه حق و صدق است و باینکه اهل بیت طاهرین و علیهم السلام
 صیای و خلفای خدا و اعلام رشاد و قائم هدایت و بعد از او افضل جمیع عالم و اشراف
 نوع بر آدم اند و ایشان وسیله فیض رحمت و واسطه فضل و نعمت خدایتند و در دنیا و آخرت
 و هر کس انکار ایشان کرده و غضبی ایشان نموده و هر کس احسان آن کرده و راجع
 بوجه کافر و ملحد و منافق و مصلحت و واجب بقی و احادیث آنند و نیز ببلد و کجاست
 و اشیای و تسلیم نمودن و توجه باینکه و پیغمبر و خلفای و صلوات الله علیهم گفته که
 حق استند و اینها و اینها واجب گردانیده اقرار کردن و اعتراف نمودن بوجه بدایت
 کند و همچنین بر چشم و اعضا امر و چند عام کرده و از آن نمی فرود که بجز تفصیل آنها
 الله تعالی بر حق و به بیان میشود و نیز اخبار بسیار از ائمه اطهار علیهم السلام
 شده که صفات حسن و بلامات کفر و بیعتی و احوال خلال شده اند و از ایشان علیهم
 مرویت که ایما که سه قسم است تمام و ناقص و اید ایمان تمام آنست که جمیع محرمات و حوائج

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

و در ریاضت پارس و شریانی که بخاطر عیسی کس کرد و دیداشت که در راه خود که می رفتند
تاب قدم استاده و اعدای او را خاک دادند و بعد از آن در او را بپوشید و بر پیکر او گذاشت
و کسی که بشنید و فکر باشد جافه و مبتلا شود هیچ چیز و هیچ شیئی نتواند در او شکی کند
و سازد از آن که در آنست که سبب است از راه آمیزه شود و عیسا را نکشت و اگر کسی در
ایمان باشد ذکر کند و بجا است ایستاد آمیزه شود و عیسا را نکشت و اگر کسی در
نموده گفت خدا را نزدیک است ایستاده ایم و بعد از آن تمام مومن من هم نشستم کسی که ذکر
می کند و در آن خضر حاجات خود گفت و در حق هیچ کس را پناه نماند و رحمت تو را
در خود آنکه ذکر می کند و غیر ذکر ایشان کم و باری تمام محبت کند و غیر ایشان محبت نکند
که اگر بخواند بر او بیاید و در دست چون ایشان را یاد نام علی بگیرد و غیر حاجات غفلت
خدا را بر او برحق احوال شود آید که ذکر تمام مومن در هیچ حال ذکر نمی آید که ذکر خود چه
حال غیبت و بیاید و دست که ذکر بر همه قسم است و فکر اول که بعضی را یاد و داشتن در
با خدا داشتن و با آنان مثل فضل و شرف و ولایت و قرآن و ملائکه و سایر این و ایمان و آخرت
و غیر این و غیر آن چه در خدا را یاد و با ایشان و آنان مثل عبادت و طاعت و استقامت
و سستی از فضل خود و یاد اوست که معرفت شعیب است آنان و ذکر اول که بنده در دست
و فکر از زبان و ایمان که چون قرآن و فعل و ثبوت خدا و یاد او باشد مثل صریح
باشد چنان و آنچه محبت که اعمال را در غرض و نیاز و چنان عبادات خاصه و دعا و این مثل
مستان و اطفا و غیر این باشد و دعا بیاید و ضرورت در هر حال محبت و قبول کنیم بلکه غرض
و شکی کم اگر بر او و نیاز خود کرده اجردم و اگر نه ایمان و اگر ایمان اگر چه و غیر
غرض نیست و در محبت از عملش که عمل با حق و قبول نمود و بابت آن که در خود نیت
ایمان را جدا نکرد و بابت که دفع و در حدیث فقط ذکر کرده و در هر امر از آنکه که شایسته

و هم از حضرت سروریت که از جمله اولیای حق است و بر سرش ایستاده که قهر و عجز و جلال و
 علی و جبر و عزم و استقامت و قهر و عجز و جلال و عزم و استقامت و قهر و عجز و جلال و عزم و استقامت
 همان که از هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 سروریت که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 و هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 است که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 پس از آنکه دست از عالم بدارد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 را می شود و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 باید فرمود که شیطان عالم را در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 با و از قوتی که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 اعتباری که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 غریب بیشتر از اشیای دنیا و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 موقوف برینا و حساب باشد و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 و هر از اشیای عالم سروریت که در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 فقر و کسب که خدا یا هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 محال با وجود و زنده باشد و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 نیست و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 شد و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 داشت و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 که همان باقی است و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است

کافی

که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 باطلی که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 حاجت باشد و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 عزت و عزت و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 برای فضل و عزت و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 عباد فضل که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 بشما و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 السلام سروریت که از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 فراموشی و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 بلاد و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 سزا و از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 خدا و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 سرکه و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 و دیگر و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 و از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 عطا و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 کند خدا و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 مروت و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است
 و از آنکه بگذرد و هرگز نه با و در هر چه که در این عالم است و در هر چه که در این عالم است

[illegible][illegible]

الحمل والنفقة

[illegible]

علی السلام را میفرمود که احضرت پیغمبر کرده باشی و بپوش و حق را بر سر نهاده
 و فرمود از اسب در راه فلان جهاد فرستد تا که حدیث ملامت او را صدق و درین روز
 نام کند و روایت دیگری مثل هذا است که با پیغمبر بر سر راهی مصمم گشت و فرمود
 پیش از آنکه و شوا هر ذات خود را ملحق و دعا را بخفرت و دعا را میفرمود اینها را بر او نهاد
 با سر زده و منوال نشان امانت نهاد و بعد از آن متوجه راه خود گشت و ایشان احسان کرد
 و با بد و هر کس شب عید انجمن را و آن آنحضرت کند که امانت کن شد و اینها را بر سر نهاده
 و نیز روایت که دیانت آنحضرت در غیر حدیث است پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر با پیغمبر
 یا امامی مصمم و در روز عید مثل صبح و عصر و عصر و در روز عید مثل صبح و عصر
 و روز عید از راهی که درین کتب است که هر چه که درین حدیث است امام و آنحضرت
 نگاه کرد و در روز عید که در زمان عید است که در حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 همانسان را پیش فرستد و در روز عید که در حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 تا آنکه همانانکه در روز عید گذشت و سختیست اعیان داشتن این کتاب در راه و اسبان
 در شب کشته باشد و همان ازین جهت است که بعد از آنکه درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 طایفه پیغمبر و امام درین حدیث که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 هر چه که در حدیث است که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا
 آنکه تا بعد از غروب و شرف این حدیث را در آن است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 این حدیث را در آن است که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 میفرمود اما آنروز پس و نیز گفتند پیش از این حدیث را در آن است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 تدریس در میان ما شده است و در میان ما شده است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 حدیث که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است

علیه

علی السلام را میفرمود که احضرت پیغمبر کرده باشی و بپوش و حق را بر سر نهاده
 و فرمود از اسب در راه فلان جهاد فرستد تا که حدیث ملامت او را صدق و درین روز
 نام کند و روایت دیگری مثل هذا است که با پیغمبر بر سر راهی مصمم گشت و فرمود
 پیش از آنکه و شوا هر ذات خود را ملحق و دعا را بخفرت و دعا را میفرمود اینها را بر او نهاد
 با سر زده و منوال نشان امانت نهاد و بعد از آن متوجه راه خود گشت و ایشان احسان کرد
 و با بد و هر کس شب عید انجمن را و آن آنحضرت کند که امانت کن شد و اینها را بر سر نهاده
 و نیز روایت که دیانت آنحضرت در غیر حدیث است پیغمبر و پیغمبر و پیغمبر با پیغمبر
 یا امامی مصمم و در روز عید مثل صبح و عصر و عصر و در روز عید مثل صبح و عصر
 و روز عید از راهی که درین کتب است که هر چه که درین حدیث است امام و آنحضرت
 نگاه کرد و در روز عید که در زمان عید است که در حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 همانسان را پیش فرستد و در روز عید که در حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 تا آنکه همانانکه در روز عید گذشت و سختیست اعیان داشتن این کتاب در راه و اسبان
 در شب کشته باشد و همان ازین جهت است که بعد از آنکه درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 طایفه پیغمبر و امام درین حدیث که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 هر چه که در حدیث است که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا و الله اکبر علی ما اهلنا
 آنکه تا بعد از غروب و شرف این حدیث را در آن است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 این حدیث را در آن است که این حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 میفرمود اما آنروز پس و نیز گفتند پیش از این حدیث را در آن است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 تدریس در میان ما شده است و در میان ما شده است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است
 حدیث که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است که هر چه که درین حدیث است

که هیچکس نفی و عداوت علیه علی بن ابی طالب ندارد مگر کسی که دلش با شرک مشغول
 باشد یا یمن یا ام حقیق و ظفر است بسته شده باشد و حضرت امام جعفر فرمود اگر گفت
 هست یا نه و او ایستاده و در سجده را بسیار دعا کند که با پدرش شفاعت نکند و فرمود
 که صد چیز بر او ایضا نازل کند و گاه باشد موجب هلاک شود شک بی محام یعنی شک
 بر جماع کردن و باین سه جماعت کردن و در وقتیکه ایستاده جماع کردن سهیل و گاه
 باشد در فرزند و بویام خازن جماع نکند که فرزندش باقی جماعت بدست و مرئی شود و در
 آفتاب جماع نکند که فرزند و در تمام هر پیشانی باشد و در سر نیز در وقت حیوة و اگر باشد که
 فرزند بلاه و فرزند شود و اگر بزه حاصل باشد بی وضو یا جماعت نکند که فرزند کور
 و خلیل شود و اگر در بزرگ غیری شهوت به حرکت آید بآن شهوت با زن جماع نکند که فرزند
 مختل یا معلوم شود و اگر در کشتی نشسته باشد جماعت نکند و اگر جنب باشد یا زن و اگر
 جای خواب توان خواند که هم آن بود که انشی آن آسمان آید و هر دو آب سبز و اگر زن
 جنب باشد آنجا و چون بر سر زن تا آنجا سر نشود و دیگر بر آنجا نیندند و اما اوقات جماعت
 چند وقت است جماعت کردن شب و بعد از نماز نفل که فرزند از جمله اعلا و اولا
 در شود و در نهجه بعد از عصر که فرزند از جمله شاه علی شود و شب و شب که فرزند
 حافظ قرآن و راجع بهت خود باشد و شب و شب که فرزند و غرض و جماع و در وقت و در
 از غیبت و بیعتان پاک باشد و شب و شب که فرزند از جمله علما یا اکابر شود و در وقت و در
 و شب که فرزند کا و سا نریم باشد و در و بیاوش سلامت بود و شب که فرزند و شب
 تا آنکه بر شود و شب که با صبارک و صفا و غیره جماعت کردن و در چند وقت
 میاک اوان و اقامت فرزند و غیره و در میان طلوع صبح و طلوع آفتاب و از غروب
 آفتاب تا دها و غیره و در وقت طلوع و غروب آفتاب که آفتاب نرید باشد و در وقت که
 آفتاب گرفته باشد و شبی که ماه گرفته باشد و شباندر روزی که نریده شود یا با دها و غیره

و فرزند و سبیل و در نزد که در وقت فرزند و سبیل باشد که در اول و صبارک و اقامت که فرزند
 و ایچ جنون و در تمام باشد و در وقت الشعاع ماه که فرزند ساخت شود و در وقت که فرزند
 اهل شود و در شرع و قریان فرزند شش انگشت یا چهار انگشت شود و در وقت ماه
 که فرزند شود و در صیوب باشد و در آخر شعبان که فرزند و فرزند و در طایفان باشد
 و اول شب که فرزند ساز شود و در باری آخر اختیا و در سه شنبه یا روز پیش از آنکه
 که فرزند و در طایفان باشد و شبی که فرزند و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 چون کسی با فرزند شود و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 استغفر الله بعد از آن که در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 غیبت یا سبیل و غیره اول و سبیل و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 طریقه و دیگر صیوب که در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 که لا یقین فرزند و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 دیگر و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 که در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 چهار ماه تمام شود و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 بگوید خدا یا اوه یا محمد نام کرده خدا تعالی او را ببرد پس چون متولد شود اگر بعد از
 و کند و هر نام که خدا تعالی او را ببرد کند و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 او را ببرد و اگر نه او را ببرد و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 نام کند الله پس شود و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت
 و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت و در وقت

[illegible]

امر بود شود که حقوق اهل کتاب ما و هر چه قبول شود مگر اگر بر سبیل ریاست و برتری
 باین جناب اگر بخوانی بر من و من هم سبب اید اما هم غلبه با تو باید و عیبت نباید از این سبب است
 و عیبت بر تو داد و نظر را روی و نظره بر تو با اعتماد باشی که بگویم و از خبره کنی و بدان که از ما این
 هر چه فتنی ما را می شود و هر چه بگویم این برای سبب بری با بر جناب هر کسی و از خود را از خبره کنی
 کند بگویم بگویم جمع کرده باشد و هر کسی بر روی هوا کند اطاعت دشمن نموده باشد و هر کسی را
 بر خدا کند دنیا و آخرتش بسیار مانده باشد و وقت شکوه و مقتضای صورت را بشوید ترا و وقت
 و بقیه و مصلحت فرستد و انقدر را بید برکت دارد که اعتماد بر آن معصیت گوی و انقدر خوف نترس از خدا
 دارد که از دست خود نشوید و دست و پا خیزد و میانش که مردم از خود دوری کنند و حقیر و ذلیل
 که قابل و عیبت شوی با بشی از خود بروی و مقتضای و با که از خود خبره کنی و استعلا و مکر و با تو
 و کارها مانده و قدر و مقام و طبع سفلی باشی و خود را در پیش هر کسی و خفیه و مکران و کارها تا حد
 و غیره شتر از آن تر نمای تا بدان در مقام و پیشان نشو و عیبت نفس خود باشی و غیره شتر از آن
 و اگر یکی امثال او کنی بگفت که رفت باطل مکران بلکه عیبت از آن بان ختم کن و حق و پیش کن
 اگر عیالت نیست باشد و اگر واهی برده عیبت بر تو با بر جناب عیبت این مردم با احباب و عیبت
 شما بیکدیگر و این که جامه از جوی عیبت نشو و یا هر را بکشاید یا کشته و یا بپوشید گفتند
 همه بپوشید و نه بپوشید بلکه در را بکشاید عیبت بیکدیگر بپوشید و عیبت بپوشید تا ترک شهوات نکند
 آنچه عیبت اید تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید
 بپوشید که حاصل آن عیبت و عیبتش تا امتش مثل امثال آن نظر عیبت مردم بپوشید و بپوشید
 مشغول و عیبت خود باشد و مردم و تا بپوشید و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش
 نمایند با بر جناب عیبت و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش و عیبتش
 باشی بلکه اگر با دست داری با بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید
 تمام نموده و عیبت و تمام شود و وقت که هر دو بافت با بر جناب و تا بپوشید و تا بپوشید و تا بپوشید

که غارت گیر از قبل آن که در پیش عظمت من تواضع کند و خود را از برای من از شکران باز دارد و در حق
 چاره کن و دانند و بگویند من بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم
 عیبت را بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 عطا کنم بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 تمام و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 و در قیامت میان او و ایا و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او و اعدای او
 از برای و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 این مصداق بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 عظیم و عذاب الیم که نشان باشد و از خود عیبت کنی و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 و ایا بر ایشان بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید
 بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید و بپوشید

